

til, at Kommunalbestyrelsen har Part i Kirkens Bestyrelse, dør er det udelukkende den valgte Kirkerepræsentation, der har denne Bestyrelse og fører Tilsynet med Vedligeholdelsen af Kirker og Kirkegaarde. Man kender i Sønderjylland heller intet til, hvad vi her har haft i umindelige Tider, det saakaldte Provstesynd over Kirker og Kirkegaarde. Det er saaledes dernede, at den valgte Repræsentation helt ud bestyrer Kirken og Kirkegaarden, og det foreslaas da her at gaa ind paa en lignende Ordning; idet man afskaffer det egentlige Provstesynd og lader Menighedsraadet bestyre Kirken gennem et Udvalg, som det kan nedsætte. Hvert Aar skal Menighedsraadet sammen med Kirketiendeejeren, hvis der er en saadan, foretage Synet og træffe Bestemmelse om de fornødne Istandsættelser; hvis det er en selvejende Kirke, hvad de fleste af vore Kirker nu er, er det Menighedsraadet, der væsentlig skal træffe Bestemmelse herom. Men alt under Tilsyn af Provstiudvalget. Hvert tredje Aar skal Provsten være til Stede ved disse Syn, ligesom der ogsaa kan tilkaldes bygningskyndige, og for særlig historisk mærkværdige Kirkers Vedkommende, hvor der er arkæologiske og historiske Hensyn at varetage, kan der ogsaa anordnes et særligt Syn, hvor dels Bygningsinspektøren, dels sagkyndige fra Nationalmuseet kan komme til Stede.

Hvad nu den økonomiske Bestyrelse af Kirkerne angaar, skal Menighedsraadet føre en Kirkekasse, hvori alle Kirkens Indtægter indgaar. Kirkens Indtægter kan jo være af forskellig Art, men de skal alle sammen indgaa i Kirkekassen og anvendes til Kirkens Bedste, og hvis de ikke strækker til, hvad de undertiden ikke gør, kan det manglende lignes paa Menigheden. Det samme er Tilfældet med Hensyn til Præstelønningskassen, som Menighedsraadet ogsaa skal bestyre, og som allerede blev omtalt ved første Behandling af de 6 foregaaende Lovforslag, samt med Kirkebetjeningskassen. Det tilkommer da Menighedsraadet at forvalte disse 3 Kassers Midler og sørge for, at de bliver anvendt paa rette Maade, paa lovlig Maade, hvilket Provstiudvalget fører Tilsyn med. Provstiudvalgene har jo været Genstand for adskillige Angreb, men det skal jeg ikke i dette Øjeblik komme ind paa, da den principmæssige Side af Sagen allerede er behandlet i det høje Ting i de foregaaende Møder. Jeg havde oprindelig foreslaaet, at Menighedsraadene skulde vælge en Præst og 3 læge Medlemmer til sammen med Provsten at danne Provstiudvalget. Under Forhand-

lingerne i det andet høje Ting enedes de to Partier, som har gennemført disse Lovforslag, imidlertid om at sammensætte Provstiudvalget paa en noget anden Maade, saaledes at det kun skal bestaa af Provsten i Forbindelse med to af Menighedsraadene valgte Medlemmer.

Foruden de Udgifter, som foranlediges ved Oprettelsen af disse 3 Kasser, eller rettere ved, at Menighedsraadene overtager Bestyrelsen af Kirker, Præstegaarde o. s. v. — foruden de Udgifter, som foranlediges derved, og som kan paalignes Menigheden, har vi ogsaa den almindelige Kirkeskat, der særlig er foranlediget ved Loven af 4. Oktober 1919. Denne Kirkeskat har jo vist en ikke ringe Evne til at stige, hvad der har været klaget en Del over. Det første Aar, nemlig 1919, da den kun opkrævedes for ½ Aar, var den 800 000 Kr. for dette halve Aar. Aaret efter, fra 1. April 1920 til 31. Marts 1921, var den 3 050 000 Kr., og for Aaret fra 1. April 1921 til 31. Marts 1922, altsaa afvigte Finansaar, blev den paalignet med 4 Mill. Kr. Det er jo en ikke ringe Stigning, men der er nu Udsigt til, at den atter vil synke, idet det har vist sig, at de i forrige Finansaar paalignede 4 Mill. Kr. var lovlig rigeligt, der blev Penge tilovers. Dernæst maa man gaa ud fra, at Vedligeholdelsesudgifterne for Præstegaarde er synkende paa Grund af Materiale- og Arbejdsprisernes Synken. Endvidere vil, forudsat at disse Lovforslag bliver vedtaget, Flytteudgifterne synke. De har i visse Tilfælde været overordentlig trykkende for Fællesfonden. Grunden dertil skal jeg ikke komme ind paa, den ligger maaske mindre hos de paagældende Præster, der flytter, end hos de Firmaer, som er dem behjælpelige med Flytningen. Fremdeles har den Ottendedel af Grundlønnen, som skal anvendes til Vedligeholdelse af Præstegaardene, ikke overalt været anvendt dertil. Man har egentlig ikke rigtig forstaaet Sagen, man har samlet disse Ottendedele sammen og søgt at lave en Slags Fællesfond deraf, men det var jo ikke Meningen; Meningen var, at de aarlig skulde anvendes til de Udgifter, som Vedligeholdelsen af Præstegaardene medførte. Det vil de nu i Fremtiden blive, da Ministeriet er blevet opmærksomt derpaa, og dette Forhold vil ogsaa foranledige en Nedsættelse. Endelig har den Fond, som opsamles ved Afløsning af Grundbyrderne, nu kunnet begynde at give og vil i Fremtiden give Renter. Dette til sammen vil medføre, at vi, gaar jeg ud fra, i dette Finansaar kan nøjes med en Lig-